

40/26. sz. SAJTÓKÖZLEMÉNY

Luxembourg, 2026. március 19.

A Bíróság C-679/24. sz. ügyben hozott ítélete | UniCredit Bank és Momentum Credit

Devizaalapú kölcsönszerződés: a Bíróság pontosítja a tisztességtelen kikötés alapján megfizetett összegek visszatérítésére irányuló keresetek elévülésének szabályait

2008 februárjában HL magánszemély svájci frankban (CHF) nyilvántartott és magyar forintban (HUF) visszafizetendő, 360 hónapos (azaz 30 éves) futamidejű jelzáloghitel-szerződést kötött az UniCredit Bank magyar pénzüintézzettel. A szerződés olyan kikötést tartalmazott, amely a fogyasztóra hárította a külföldi pénznem HUF-hoz viszonyított árfolyamváltozásával kapcsolatos kockázatot. 2012-ben a bank fizetési késedelem miatt felmondta a hitelszerződést, és végrehajtási eljárást indított HL ellen.

HL a nemzeti bíróságokhoz fordult, elsősorban azért, hogy állapítsák meg a kölcsönszerződésnek az árfolyamkockázatra vonatkozóan nyújtott tájékoztatás elégtelensége miatti érvénytelenségét. Az érvénytelenség megállapításából levonandó jogkövetkezményeket illetően a szerződés joghatásainak fenntartását kérte, az árfolyamkockázatra vonatkozó, nem létezőnek minősítendő kikötés kivételével. Az elsőfokú bíróság elutasította a keresetet, mivel HL azon kérelme, hogy a bíróság vonja le a szerződés érvénytelenségének megállapításából eredő jogkövetkezményeket, elévült. HL fellebbezést nyújtott be az elsőfokú ítélettel szemben a Fővárosi Törvényszékhez, hivatkozva a fogyasztói szerződésekben szereplő tisztességtelen feltételekről szóló irányelv¹ Bíróság általi értelmezésére:² a tisztességtelen kikötés alapján jogalap nélkül kifizetett összegek visszatérítése céljából semmilyen elévülési időre nem lehet hivatkozni azon fogyasztóval szemben, aki nincs tudatában a kölcsönszerződésben szereplő ilyen kikötés tisztességtelen jellegének.

A Fővárosi Törvényszék, mivel kétségei támadtak a nemzeti jog által az olyan kereset tekintetében előírt ötéves elévülési idő kiszámításának módját illetően, amellyel a fogyasztó a kölcsönszerződés érvénytelensége jogkövetkezmények levonását kéri a bíróságtól, ezen irányelv értelmezésére vonatkozó kérdéseket terjesztett a Bíróság elé.

Az elévülés kezdő időpontját illetően a Bíróság rámutat, hogy ellentétes az uniós joggal a nemzeti jog olyan bírósági értelmezése, amely szerint a fogyasztó valamely kölcsönszerződés semmissége megállapításának jogkövetkezményeit bíróság előtt csak az **e szerződés megkötésének időpontjától számított ötéves elévülési időn belül** érvényesítheti, amennyiben a fogyasztónak ezen időpontban nem volt tudomása vagy nem szerezhette tudomást az érintett szerződési feltétel tisztességtelen jellegéről. Figyelembe véve, hogy a fogyasztó az eladóhoz vagy szolgáltatóhoz képest hátrányos helyzetben van – többek között – tárgyalási lehetőségei és tájékozottsági szintje tekintetében, valamint figyelembe véve a jelzálogkölcsönök hosszú futamidejét, az ilyen elévülési idő alkalmazása **alkalmas** a fogyasztói jogok gyakorlásának túlzott megnehezítésére, és ezáltal **a tényleges érvényesülés elvének figyelmen kívül hagyását eredményezheti**.

Az uniós joggal **ellentétes az is, ha az elévülés kezdő időpontjának meghatározása céljából azt az időpontot veszik figyelembe, amikor a nemzeti legfelsőbb bíróság döntést hozott** a fogyasztókkal kötött szerződésekbe foglalt **kikötések tisztességtelen jellegéről**, vagy **azt az időpontot, amikor a Bíróság az irányelv értelmezéséről határozott**. Egy észszerűen figyelmes és körültekintő, átlagos fogyasztótól nem lehet elvárni, hogy rendszeresen tájékozódjon a nemzeti legfelsőbb bíróság határozatairól, vagy hogy e bíróság valamely ítélete alapján meghatározza, hogy tisztességtelenek-e az adott konkrét szerződésbe beillesztett kikötések. Ugyanezek a megfontolások vonatkoznak a Bíróság ítéleteire is, mivel a Bíróság ráadásul nem dönt egyes konkrét kikötések tisztességtelen jellegéről, és azok konkrét

vizsgálatát szisztematikusan a nemzeti bíróság mérlegelésére bízta.

Végül a Bíróság pontosítja, hogy **az elévülés nyugvását követő folytatódásához ugyanazoknak a biztosítékoknak kell kapcsolódnuk**, mint amelyeket ezen elévülési idő kezdetének meghatározása érdekében előírnak. Így az uniós joggal az is ellentétes, hogy a legfelsőbb nemzeti bíróság vagy a Bíróság határozatának időpontját vegyék figyelembe az elévülés nyugvását követő folytatódása céljából.

EMLÉKEZTETŐ: Az előzetes döntéshozatali eljárás lehetővé teszi a tagállami bíróságok számára, hogy az előttük folyamatban lévő jogvita keretében az uniós jog értelmezésére vagy valamely uniós jogi aktus érvényességére vonatkozó kérdést terjesszenek a Bíróság elé. A Bíróság nem dönti el a tagállami bíróság előtti jogvitát. A nemzeti bíróság feladata, hogy az ügyet a Bíróság határozata alapján elbírálja. E határozat a tartalmilag hasonló kérdésben eljáró más nemzeti bíróságokat is köti.

A sajtó részére készített nem hivatalos kiadvány, amely nem köti a Bíróságot.

A kihirdetés napján [az ítélet teljes szövege és adott esetben az összefoglalása](#) megtalálható a CURIA honlapon.

Sajtófelelős: Szabó Mónika ☎ (+352) 4303 3047

Az ítélet kihirdetésekor készített képfelvételek elérhetők: [„Europe by Satellite”](#) ☎ (+32) 2 2964106

Kövesse a híreket!

¹ Különösen a fogyasztókkal kötött szerződésekben alkalmazott tisztességtelen feltételekről szóló, 1993. április 5-i [93/13/EGK tanácsi irányelv](#) 1. és 7. cikke.

² 2021. június 10-i BNP Paribas Personal Finance ítéletek, [C-609/19](#), és [C-776/19–C 782/19](#) (lásd még a [100/21. sz.](#) sajtóközleményt).